

Berg: Det Spørgsmaal, som dette Lovforslag indeholder, har adskillige Gange været behandlet her i Salen, skjøndt just ikke foranlediget ved bestemte Lovforslag. Det er saaledes nogle Aar siden, at man ved Børnepflichtsloven havde denne Sag for, og det viste sig da, at der var meget stor Stemning for at komme ind paa denne Sag. Ifjor blev Sagen forhandlet i Finantsudvalget, og man modtog da Oplysning om, at Resultatet af Forhandlinger, der i denne Henseende havde været førte mellem Justits- og Indenrigsministeriet, havde ført til, at Justitsministeriet var villig til at overtage ved sin Mønstringbestyrer her i Kjøbenhavn de Forretninger, som hidtil havde paahvilet Waterfkouten, men at Indenrigsministeriet foretrak at lade Sagen ordne ved en ny Lov. Paa Grund af denne Meddelelse stillede man ifjor Sagen i Bero, men man skulde have antaget, at, eftersom altsaa dette Thing ved forskjellige Leiligheder har behandlet denne Sag og paa en Maade tildeels har givet Anledning til, at det Lovforslag, som her foreligger, er kommet frem, man da ogsaa havde faaet det først til Behandling her. Jeg troer, det er den sædvanlige Fremgangsmaade, at, naar et Thing ved sine Udtalelser ved forskjellige Leiligheder har givet Anledning til, at et Lovforslag kommer frem, det da ogsaa faaer det først til Behandling. Jeg troer, at det paa forskjellig Maade havde været ønskeligt for dette Lovforslags Vedkommende, men jeg skal imidlertid, efter at have bemærket dette, ikke gaae nærmere ind derpaa. Hvad nu Lovforslaget angaaer, da angik det, som forelagt af Regjeringen, een Waterfkout, nemlig Waterfkouten i Kjøbenhavn, og det kan nu, saaledes som det nu foreligger, komme til at angaae nogle Snese, eftersom man finder Trang til dem omkring i Landet. Det er forsaavidt en Udvidelse af Lovforslaget, men jeg skal ikke nægte, at, dersom man er overbevist om Nødvendigheden af en Waterfkout i Kjøbenhavn og Usikkerheden af at beholde denne Institution, saa er der Methode i at

lade Lovforslaget faae det Omfang, som det har faaet ved Behandlingen i Landstinget. Er det en ønskelig Indretning for Kjøbenhavn, maa det jo ogsaa kunne antages at være en ønskelig Indretning for Provindserne. Altsaa fra dette Synspunkt seet er der Conseqvents i de Forandringer, der ere foretagne i Landstinget. Skulde jeg see Sagen fra mit Synspunkt, kunde jeg betegne det saaledes, at der er Methode i Galstaben, men jeg vil dog formilde Udtrykket derhen, at det forkeerte er sat i System. Jeg er nemlig vedblivende af den Anskuelse, som jeg har havt Leilighed til at udtale, at denne Stilling er ikke blot overflødig, men skadelig. Den er skadelig, fordi det er et Omkostningsdepartement, som spilder de Vedkommende megen Tid, og den er skadelig, fordi den, saaledes som den hidtil har været ordnet, og saaledes som den nu foreslaaes ordnet, vil kræve ikke ubetydelige Udgifter af dem, der ikke have Noget tilovers. Det er i disse to Henseender, at jeg betragter Institutionen som skadelig, og derfor beklager jeg, at Indenrigsministeren ved sine Overveielser er kommen til at gaae den her antydede Vej og ved at forelægge Loven i Landstinget har faaet en Støtte for denne Betragtning. Hvad angaaer det, der omhandles i § 3 af Lovforslaget som Noget, der skulde seges tilveiebragt inden Vaamønstring finder Sted, da er det Noget, jeg forsaavidt kan gaae ind paa. Jeg troer, det er rigtigt, at der for større Sikke med en noget større Besætning fordres Afslutning af en Forhyringscontract, og at Forhyringscontracten indeholder de Betingelser, som her nævnes, men det er min Overbeviisning, at denne Sag er tilstrækkelig betryggende ordnet, naar det paalægges de Vedkommende at fremskaffe en saadan Forhyringscontract efter et af Indenrigsministeren udfærdiget Schema, og vedkommende Mønstringsbestyrer forpligtes til, ligesom det nu skeer omkring i Provindserne, at paasee, at dette Paabud er efterlevet, og hvad angaaer Contrabger — som dog vel ikke, hvad hidtil er skeet,